

n Beetje magie

n verhaal ien t Grunnegers deur Bé Kuipers

Zoas t leste doagen gaat, mit zukke staaile helgens en dij hetten - en ook nog n haarde wiend ter bie, dat hol ik hoast nait vol. Wat n slietoazieslag! En mien fiets is ook te zwoar, k heb veul teveul klaaier en kampeerspullen mitnomen. En ik wait nou ook woarom wielrenners apmoal heur bidon votsmieten ien eindsprint.

n Camping ien Sauerland ien t laangste van doagen. Heuvels tot aachthonderd meter hoog - baargen nuimen ze dij hier en dat bennen t ook veur mie - bedekt mit veul bozzen en hier en doar n dörp of n stadje. Fietsers zai ik hier allain as mountainbikers of racefietsers.

Gewoon n mens boven op n fiets dij n bosschop dut, of n endje aan t fietsen is, zigs hier nait. Logisch, joe trappen je hier n ongeluk. Elkenain ridt hier ien auto - en haard! Opvalend veul Nederlanders hier ook, noast mie staait n jong stel oet Zuudhörn.

Wat n boudel hier op mien fietstocht ien Duutslan, slim staaile helgens, verkeerd rieden, of bie n lewaaierge verkeersweg laangs mouten. En aankommen op n soeterge camping mit stink-wc's en gammele dozen. En den ook nog dij hetten derbie. Zo heb ik haildaal gain oardegheid aan fietsen. En doar was t nou net om begonnen.

Mor..., ik heb ter wat op oetvonden. Sinds kort dou ik zogenaamde bestellens aan t universum. Doar heb n zetje leden n bouk over lezen en dat leek mie wel wat tou. Ik haar t gevuil dat t aargens wel klopte. Dat klinkt haile voag, k wait zulf ook nog mor naauw hou t persies zit. t Is wat mit magie.

Ik bestel mie den bieveurbeeld dat ik op tied n mooie camping tref, mit lekkere dozen en dat ik ter makkelk kom over nait te staaile wegen en mit mooi zaacht en dreug weer en zunder lekke banden of aander meleur. En dat schien je joe gewoon bestellen te kinnen. t Is hoast te mooi om woar te wezen en veul mensen loven der ook niks van, apmoal verbeeldens.

Mor sums heb ik t idee dat t wèl waarkt. Zo ree ik n poar doagen leden ien n park van n grode stad. En ienains, n dikke bui, t smakte der morzo oet. Doalek bestelde ik mie n schoelplek. En verdold, doar zaag ik n bushokje aan kaant van weg, n meter of twinneg van mie òf. Kiek, zukswat peerdjed aan!

t Waarkt traauwens laank nait altied persies zó, as ik van teveuren besteld heb. Eerder van week heb ik mie mooi weer besteld. Mor t is leste doagen wel hail slim mooi weer worden, zo alernoaste hait as t is. Drijendareg groaden ien schaar! Aargenswoar heb ik toch blikboar wat nait goud doan.

Bie dizze 'bestellens' - zo bennen regels - is t van belang dat juuste tekst bruukt word. Ik ben... of Ik heb... bennen haile krachtege bevelen aan t universum, word. En t woord 'nait' of n ontkennen is haildaal fout, omdat dit juist t nait-hebben of t nait-wezen benoadrukt.

As ik mie bestel: "Ik ben nait baang" bedoul ik feidelk dat ik wèl angsteg ben, mor dat nait wezen wil en den roup je dij angst juist op. Beder is: "Ik ben moudeg", of : "Ik duurf dit of dat aan." t Stekt dus hail naauw hou zo'n bestellen oetsproken word. Zo was der ais n man, dij wat meer bewegen ien zien leven bestelde. Hai kwam oetaidelk tot zien verwondern op n boot terecht.

En ik mout ook vast geloven ien t reseltoat, tegen beder waiten ien desnoods. t Gevoar bestaait den, dat ik mie wat bestel zunder risico's. Bestellens dij vanzulf ook wel oetkommen zollen en doar makkelk ien te geloven is. Mor doar is netuurlek niks aan, te makkelk.

t Wordt juist spannend as ik wat bestel, dat normoal nait zo ainvoudeg veur nkander komt. Ik heb hoofdpries ien lödderij, of - nog beder - ik ben schatriek. En dat heb ik tot nou tou nog nait echt aanduurfd. Vaalze beschaidenheid netuurlek, t beste veur miezulf wensen, heb ik - net as veul aander lu - van hoesoet nooit leerd.

Mien zeun looft ter dus ook haildaal niks van. t Is n gril volgens hom, waait vanzulf weer over. Tòt ik hom lestdoags helpen mos mit verhoezen. Zien vriendin heur pa haar wel n aanhanger te lain, dij wie bruken moggen.

"Oh, dat wordt niks", zee mien zeun. "Dij kaar staait netuurlek aargens haildaal achteraan ien schuur en ales is verroust en verröt." Zien aanstoande schoonvader is veeboer en t is doar op t haim en ien schuren n dikke palternaksie. Ik zee: "Wais wat? Wie bestellen ons toch gewoon dat aanhanger al kloar staait en dat wie hom zo achter auto hoaken kinnen." Hoongelaag was mien deel, mor ik dee toch stiltjes mien bestellen.

Dou wie op ofsproken tied bie boerderij aankwamen, waren boer en zien vraauw net bezeg kaar te schuur oet te steuten. En zai waren hail behulpsoam om kaar achter auto te kriegen, veur mie toch haitied n weer skripsie, dat gedounde mit zo'n trekhoak.

Bak was ook netjes schoon veegd en ales waarkte, ook verlichten. Mien zeun zette ogen op as theeschuddels. Ik zulf was traauwens zulf ook nait n beetje verboasd. Is dit nou touvaal, vet mazzel, of toch n beetje magie? Ik wil geern ien t leste geloven.

Dij oavend proat ik even wat mit Zuudhörners. t Is nóg benaauwd, zun is net onder en der zitten dunderkoppen aan lucht. Zol der n weersomslag kommen? Loader begunt t wat te miggeln. Ik heb mie vandoag besteld dat t komende doagen n beetje kouler is. Mor dat huift nou ook weer nait oet te draaien op dunderbuien, t aander uterste. Ik zegt t ter mor even bie.

Aanderdoags, noa n dikke honderd kilometer fietsen, kom ik tegen vief uur aan op n grode, luxe camping bie de Edersee. Aan lucht zit n woepsterd van n dunderbui. Noa t ienschrieven bie t kantoorke zet ik gaauw mien tent op en gooi mien pakkeroazie der doalek ien, t spiddert al.

Begunt ook vloagerg te waaien. Lucht is haildaal swaart. Net op tied ienstalleer ik mie opgelucht ien tent, doalek terop begunt t haard te regen, t kleddert op t tentzaail. Dundersloagen kniddern dichtbie en weerkoatsen draaigend tegen heuvels. Wiend ropt aan tent en tentzaail klabbert wild. Ik hoop heveg dat tent stoan blijft. Mor veurlopeg ben ik onder dak en dreug.

Zo lig ik laankoet op luchtber ien t midden van mien lutje tentje en wacht bui òf. Net as ik denk dat ik t zo nog wel n zetje volhouden kin, vuil ik naddeghaid. Letterlek! Ik schrik ienten en zai dat ter aan weerskanten van luchtber wodder staait, aan veurkaant. t Grondzaail mout lek wezen want t kin der nait bie ien regen, boudel zit sekuur dicht. Gelukkeg zit aal mien goud ien plastic puten.

Toch zet ik ales veur wizzeghaid op t luchtber hen, ien t midden. Mor den zai ik dat t ook vanboven drupt. Tent is ook lek! Gaauw verzet ik koorsachteg puten weer zover meugelk bie lekkerij weg. Absoluut nait aan tenzaail kommen, hol ik mie veur. Mor dat gebeurt netuurlek aal, mit mien gespinhak en gesporrel ien zo'n lutje roemte. t Wodder drupt nou van ale kanten omdeel.

Hier zit ik ien mien lutje tentje, nat en verkleumd ien n verkramppte holden op hoek, aarms om knijen tou. Ien boeten n beste dundergoot en bie mie ien tent ook apmoal natte. En ik kin haildaal niks doun. Gewoon wachten tot bui over is en den mor weer zain. Wel wait wat ter nog komt, hoagelstainen as doeveaaier, n wiendhoos?

Ik pebaaiert wat rusteger te worden mit n loage buuk-oademhoalen. Dat helpt wel n beetje, mor toch kin ik mien hazzens nait stil kriegen. Koorsachteg bedenk ik apmoal plannen. Zo gaauw as t weer dreug is, ben ik hier vot. Want dat heb ik ientied al wel besloten, ik blief hier nait ien dizze lekke tent sloopen.

Mor t alerbelangriekste is wel, ik dou nooit, mor den ook haildaal nóóit gain zogenoamde bestellens weer! Moien dokter, wat n toustand hierzo. En dat apmoal omdat ik mie guster bestelde dat ter juist gain onweer kommen zol. Haldaail foute tekst! Ik haar t waiten kind. Mor ik ben der nou kloar mit. Veur mie gain magie weer.